

Год. XIV	Обяви по споразумение Ред.: Кир. Мирославовъ	РЕДАКЦИЯ УЛ. „ПАПАГОРИЦЕ“ 1 (срочу хотел „ШУМЕНЬ“)	Тел. 23-15
----------	---	---	---------------

Весели драски

На курортъ въ Варна

Колелата на влака монотонно тракаха и унисаха въ дървима пжтниците. Въ вагона е горещо, задушно и още по-вече, „претъпканъ“ съ курортисти. Дебеличкия господинъ отъ жгъла, често бършеше съ кърпа потното си чело и врата, поглеждайки презъ прозореца. Той сне отгоре шишето съ вода, надигна го и жадно засмука. Но тукъ, вследствие единъ завой, вагона се наклони, шишето се отмѣсти отъ устата му и се излѣ вода върху лицето на неговия съседъ, който сладко е захъркалъ. Студениятъ душъ за моментъ пресече съня на спящия. Той трепна и размахна несъзнателно ржце къмъ лицето си, но при това движение допря съ ржка цигарата на другия си съседъ и извика отъ болка, следъ което съвсемъ се сабуди, силно ядосанъ:

— Какво е това безобразие, не оставяте човѣкъ да си подрѣмне! Ще ме удавятъ брей, ще ме изгорятъ живъ! Азъ ще се оплача . . .

— На арменския попъ — обади се нѣкой.

Всички прихнаха да се смѣятъ: Господинътъ съ цигарата бѣше изпустналъ и наведенъ я търсеше подъ пейката. Въ това време влакътъ се разтърси, той политна и падна върху даматата която седѣше предъ него

— Олеле, мамичко, смазаха ме, умирамъ! се завайка тя притиснатата отъ тежкия мжжъ . . .

— Извинявайте, госпожо, азъ безъ да искамъ, тъй се случи . . .

Но той не можа да довърши фразата си, защото горе, надъ единъ куфаръ, отдавна се клатеше заплашително една кошница съ провизии.

Поради сътресението тя се отклони и падна върху главата на смутения, господинъ. Кошницата отскочи като футболна топка, а отъ нея полетѣха: хлѣбъ, сирене, домати, краставици, полурохки яйца и призрѣли зарзали . . .

Ужасно! Помощь! — се развика даматата и стана да прибира продуктите си. Тя обаче залитна но я задържа господина.

— Иване, какви сж тия самостоятелни интимности! — се намѣси жената, която седѣше до него и хвърляше яростни погледи къмъ даматата.

— Госпожо, вие ме обиждате! За каква ме смѣтате? . . .

— За каква ли? Та да не съмъ кѣоравал! Презъ цѣлото време очитъ ти все върху мжжа ми се въртѣха! . . .

— Моля, пазете тишина! — извика нѣкой отъ съседното купе. Жена ми е болна, страда отъ нерви и отъ вашитѣ гюрултии, стана ѝ лошо.

Е-хе! Че сега и цѣлиятъ свѣтъ е боленъ и всички страдаме отъ нерви. Въ Варна на морето ще ги лѣкуваме! — се обади единъ пжтникъ, всрѣдъ удобрителния смѣхъ на всички ни. И тъй съ закачки и подмѣтания, стигнахме неусетно въ Варна — красивата, но обеднѣла Царица на Черно море.

Ханъ Мирославъ

Важно съобщение!**Запомнете!**

Съобщавамъ на населението
отъ всички села, че направихъ
основенъ ремонтъ и пушнахме
въ движение собствената ни

НЕБЕТЧЙИСКА МЕЛНИЦА

находяща се въ с. Р. Девня—подъ главния
мостъ (бивша кооперативна)

За случая наехме известния
специалистъ майсторъ мелни-
чаръ Стоянъ Ивановъ Стояновъ
който е работилъ дълги годи-
ни въ мелницата на Иванъ х.
Димовъ, с. Повградецъ и въ др.
мелници въ с. Р. Девня.

Посетете МЕЛНИЦАТА ни и ще се увърите, както
въ КАЧЕСТВОТО, така и въ КОЛИЧЕСТВОТО на
смлѣнитъ зърнени храни.

Работа акуратна и съвестна.

Едно посещение е достатъчно да останете доволни и постоянни клиенти.

Съ почитание: ГЕОРГИ ЮР. КРЪЧМАРОВЪ & БРАТЪ — с. Р. Девня